

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Katarzyna Jamrozy - Szponik

Protokolant Joanna Maćkowiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy A. Z.

po rozpoznaniu dnia 21.03.2013r., 9.05.2013 r. , 11.07.2013r., 1.08.2013r. sprawy

1. **D. K.,**

syna A. i A. z domu J.,

ur. (...) w Ś.,

2. **R. C.,**

syna J. i Z. z domu K.,

ur. (...) w Ś.,

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 24 lutego 2012 roku w W. (...) woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, z zamkniętego pomieszczenia gospodarczego zabrali w celu przywłaszczenia trzy kasety aluminiowe do karmienia bydła, kabel elektryczny, wiertarkę marki B., szlifierkę kątową marki M., zestaw kluczy nasadowych w walizce metalowej, lewarek hydrauliczny o nośności 10 ton o łącznej wartości strat około 2 tysięcy złotych, działając na szkodę J. F. (1),

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk.

II. w dniu 24 lutego 2012 roku w W. (...)woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, zabrali w celu przywłaszczenia z wnętrza garażu olej napędowy w ilości około 220 litrów, 5 sztuk starych akumulatorów oraz dwa lemiesz, powodując straty w kwocie nie mniejszej niż 1439 złotych, na szkodę J. F. (1),

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk;

I. oskarżonego R. C. i D. K. uznaje za winnych tego, że w dniu 24 lutego 2012 roku w W.(...) woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń pomieszczenia gospodarczego poprzez wypchnięcie deski w drzwiach od tego pomieszczenia, a następnie włożenia przez otwór ręki oraz otworzenie od środka zamku dostali się do wnętrza pomieszczenia gospodarczego skąd zabrali w celu przywłaszczenia 3 kasety aluminiowe do karmienia bydła, kabel elektryczny wraz z kablem masowym, rurki metalowe o łącznej wartości nie mniejszej niż 700 zł, działając na szkodę J. F. (1) tj. występku z art. 279 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza im kary:

- R. C. – roku pozbawienia wolności,

- D. K. - roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego R. C. i D. K. uznaje za winnych popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku tj. występku z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza im kary:

- R. C. – 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- D. K. - 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy wymierzone oskarżonym w pkt I i II kary pozbawienia wolności i orzeka wobec nich kary łączne:

- R. C. – roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

- D. K. - roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie III wyroku kary łącznej pozbawienia wolności co do oskarżonego R. C. warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;

I. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżonego R. C. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

II. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonych D. K. i R. C. do solidarnego obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz J. F. (1) kwoty 700 zł;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. G. kwotę 1.239,84 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. K. z urzędu;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

(w oparciu o treść art. 423 § 1a kpk ograniczono zakres uzasadnienia do oskarżonego D. K.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lutego 2012 r. około godz. 9.00 do mieszkania D. K. przyszedł R. C., który zaproponował, aby udali się na teren zabudowań w W. (...), należących do J. F. (1) i dokonali kradzieży. D. K. przystał na powyższą propozycję.

Dowód: - wyjaśnienia D. K. – k. 33-34, 168- 169,

Po przybyciu na miejsce udali się do budynku J. F. (1), w którym zamieszkuje również R. C. w związku przysługującym mu prawem służebności. Będąc na korytarzu D. K. oraz R. C. podeszli do drzwi prowadzących do pomieszczeń gospodarczych J. F. (1). Przedmiotowe drzwi były drewniane, zamknięte na zamek typu lucznik. R. C. pchnął jedną z desek, po czym włożył rękę przez powstałą w drzwiach szczelinę i otworzył zamek. Następnie obaj mężczyźni weszli do środka, skąd zabrali należące do J. F. (1) 3 kasety aluminiowe do karmienia bydła o wartości 300 zł, kabel elektryczny wraz z kablem masowym o wartości 400 zł, rurki metalowe. Łączna wartość strat wyniosła nie mniej niż 700 zł.

Dowód: - wyjaśnienia R. C. – k. 38-40, 168-169,

- wyjaśnienia D. K. k. 32- 34, 168,

- częściowo zeznania J. F. (2) – k. 78-79, 169,
- częściowo zeznania J. F. (1) – k. 2-3, 8-9 (maszynopis 60-61), 49-50, 180-181, 221,
- opinia biegłego – k. 185- 199,

Wskazane przedmioty D. K. i R. C. wynieśli na korytarz, po czym opalili ukradziony kabel. Następnie przyjechał znajomy R. C., który zgodził się wywieźć wyniesione przedmioty swoim samochodem do punktu skupu złomu. Kwotą uzyskaną ze sprzedaży oskarżeni podzielili się, przekazując znajomemu sumę 20 zł. Następnie D. K. oraz R. C. postanowili wrócić do pomieszczeń J. F. (1) i dokonać kradzieży należącego do niego paliwa. W tym celu około godz. 19.00 ponownie udali się do W. (...) i po otworzeniu nie zamkniętych na zamek drzwi prowadzących z korytarza do pomieszczeń gospodarczych J. F. (1), dostali się do środka, skąd przeszli do garażu. Tam z dwóch beczek przelali do 4 karnistrów olej napędowy w łącznej ilości około 220 l i wartości 1199 zł, 5 sztuk starych akumulatorów o wartości 140 zł oraz 2 lemieszki o wartości 100 zł. Wskazane przedmioty D. K. oraz R. C. wynieśli na zewnątrz. Jeden z karnistrów zanieśli do pomieszczenia zajmowanego przez R. C., pozostałe przedmioty pozostawili na podwórzu w okolicach kombajnu. D. K. telefonicznie skontaktował się M. S. prosząc go, aby przyjechał swoim samochodem i przewiózł paliwo na działkę D. K.. Następnego dnia około godz. 9.00. M. S. przyjechał do mieszkania D. K., skąd wspólnie udali się po karnistry z paliwem do W. (...)gdzie czekał już na nich R. C.. Po przybyciu na miejsce obaj oskarżeni zostali zatrzymani przez policję. Wszystkie skradzione przez oskarżonych przedmioty zostały odnalezione na terenie posesji J. F. (1).

Dowód: - wyjaśnienia R. C. – k. 38-40, 168-169,

- wyjaśnienia D. K. k. 32- 34, 168,
- częściowo zeznania J. F. (2) – k. 78-79, 169,
- częściowo zeznania J. F. (1) – k. 2-3, 8-9 (maszynopis 60-61), 49-50,

180-181, 221,

D. K. nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, niedorozwój umysłowy ani na inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. Stwierdza się niego cechy osobowości nieprawidłowej dyssocjalnej. T. criminis miał w pełni zachowaną zdolność do rozumienia znaczenia czynu i pokierowania postępowaniem.

Dowód: opinia psychiatryczna – k. 125-127,

Oskarżony D. K. był dotychczas karany za czyny z art. 13 §1 kk w zw. z art. 279 §1 kk, 279 §1 kk, 276 kk, 278 §1 kk.

Dowód: - karta karna – k. 229- 230,

D. K. ma wykształcenie podstawowe. W miejscu zamieszkania on oraz jego rodzina posiadają negatywną opinię społeczną. Postrzegani są jako osoby konfliktowe. Oskarżony utrzymuje kontakty z osobami o ujemnej opinii społecznej. Z opinii Poradni P. – P. z dnia 20.02.2007r. wynika, iż posiada niższy od przeciętnego poziom rozwoju umysłowego, cechy nadpobudliwości psychoruchowej skutkujące obniżonym krytycyzmem wobec własnych zachowań. Oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych. Będąc objęty dozorem kuratora w sprawie (...) nie wywiązywał się ze swoich obowiązków.

Dowód: - wywiad środowiskowy – k. 115-116,

Oskarżony D. K. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu dwóch występków przestępstwa kradzieży. Wskazał, iż za pierwszym razem wspólnie z R. C. weszli przez niezamknięte drzwi do pomieszczeń i stamtąd zabrali przewód elektryczny o długości około 20 m, pięć metalowych rurek o długości około pół metra, a z kolejnego pomieszczenia dwie aluminiowe skrzynie oraz dwa aluminiowe małe garnki. Po dokonaniu kradzieży obaj oskarżeni opalili kabel, po czym wraz ze znajomym R. D. K. pojechał sprzedać ukradzione przedmioty na złom. Następnie około godz. 19.00 ponownie udali się na posesję J. F. (1), skąd z garażu należącego do pokrzywdzonego dokonali kradzieży paliwa – oleju napędowego, który przelali do 4 karnistrów, a także 5 akumulatorów i dwa lemiesz. Wskazane przedmioty wynieśli na zewnątrz stawiać je w okolicach kombajnu, po czym D. K. telefonicznie skontaktował się M. S. prosząc go, aby przyjechał swoim samochodem i przewiózł paliwo na działkę D. K.. Następnego dnia około godz. 9.00. M. S. przyjechał do mieszkania D. K., skąd wspólnie udali się po karnistry z paliwem do W.(...) gdzie czekał już na nich R. C.. Po przybyciu na miejsce obaj oskarżeni zostali zatrzymani przez policję. D. K. zaprzeczył, aby zabierał pozostałe przedmioty wymienione w zarzucie.

Sąd nadto zważył, co następuje:

Rekonstruuując stan faktyczny, Sąd w głównej mierze oparł się na wyjaśnieniach oskarżonych oraz zeznaniach pokrzywdzonego i J. F. (2).

Należy wskazać, iż oskarżeni nie kwestionowali, iż dwukrotnie dostali się do wnętrza pomieszczeń należących do J. F. (1), skąd wynieśli należące do niego przedmioty oraz paliwo. W tym zakresie Sąd w pełni dał im wiarę, albowiem wyjaśnienia te pokrywają się z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie.

Biorąc jednakże pod uwagę relację J. F. (3) odnoszącą się do przedmiotów, które jego zdaniem, zostały przez oskarżonych skradzione podczas pierwszej kradzieży w zestawieniu z wyjaśnieniami oskarżonych, którzy konsekwentnie na całym etapie postępowania kwestionowali, aby wynieśli z pomieszczeń gospodarczych pokrzywdzonego również elektronarzędzia w postaci wiertarki marki B., szlifierki kątowej, zestawu kluczy nasadowych, lewarka hydraulicznego Sąd doszedł do przekonania, iż wszelkie wątpliwości należy rozstrzygnąć, zgodnie z (...)na korzyść oskarżonych.

Nie można bowiem wykluczyć, iż część przedmiotów została skradziona przez innego sprawcę, który wykorzystał, iż drzwi do pomieszczeń pokrzywdzonego zostały przez oskarżonych otwarte. Możliwa jest również taka wersja, iż wymienione wyżej przedmioty zostały już wcześniej skradzione, jednakże pokrzywdzony ich brak odkrył dopiero ustalając straty spowodowane zachowaniem oskarżonych. Skoro bowiem D. K. oraz R. C. przyznali się do kradzieży wskazanych przez nich w postępowaniu przygotowawczym i sądowym przedmiotów, zdaniem Sądu przyznaliby się również do zaboru wiertarki, szlifierki kątowej, zestawu kluczy nasadowych, lewarka hydraulicznego, gdyby rzeczywiście dopuścili się kradzieży również i tych rzeczy.

Z tych też to powodów Sąd uznał, iż podczas pierwszej wizyty w pomieszczeniach gospodarczych J. F. (1) oskarżeni zabrali 3 kasety aluminiowe do karmienia bydła, kabel elektryczny wraz z kablem masowym, rurki metalowe. Powyższa okoliczność wynika z wyjaśnień zarówno D. K., jak i R. C.. Odnośnie ilości zabranych kaset aluminiowych do karmienia bydła oparto się dodatkowo na zeznaniach J. F. (1), który od samego początku postępowania wskazywał, iż ukradziono 3 kasety, która to okoliczność, została potwierdzona przez R. C.. Wymieniony oskarżony, już na etapie postępowania przygotowawczego podał, iż zabrał w celu przywłaszczenia 2 albo 3 kasety. A zatem w świetle zeznań pokrzywdzonego uznano, iż było ich trzy. Zdaniem Sądu, oskarżeni mogli pomylić się mówiąc, iż oprócz kaset wynieśli również garnki metalowe, gdy w rzeczywistości, wszystkie te przedmioty były kasetami aluminiowymi.

Wartość skradzionych przedmiotów ustalono na podstawie opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego J. P., z której wynika, iż wartość kaset aluminiowych wynosi 300 zł, natomiast skradzionego kabla 400 zł. Przedmiotowej opinii

Sąd w pełni dał wiarę, albowiem została ona sporządzona przez osobę o specjalistycznej wiedzy, opinia jest logiczna i spójna, a ponadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Biegły nie wycenił wartości metalowych rurek, albowiem pokrzywdzony nie wiedział, iż zostały mu one skradzione, w związku z czym nie mógł przybliżyć Sądowi ich wyglądu i wartości. Jednakże konsekwentne wyjaśnienia obu oskarżonych wskazują na to, iż doszło do zaboru również i tych przedmiotów. Wobec nie możliwości precyzyjnego ustalenia wartości rurek metalowych, przyjęto, iż łączna wartość skradzionych przez D. K. i R. C. przedmiotów, tj. 3 kaset aluminiowych do karmienia bydła, kabla elektryczny wraz z kablem masowym oraz rurek metalowych wyniosła nie mniej niż 700 zł.

Za wiarygodne uznano zeznania J. oraz J. F. (2), zgodnie z którymi kradzież przedmiotów z budynków gospodarczych miała miejsce dwa razy. Okoliczności tej nie kwestionowali oskarżeni.

Niemniej jednak Sąd uznał, iż za pierwszym razem D. K. oraz R. C. dostali się do pomieszczeń należących do pokrzywdzonego, po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń. Świadczą o tym wyjaśnienia R. C., który konsekwentnie na etapie postępowania przygotowawczego oraz sądowego utrzymywał, iż będąc w towarzystwie (...) popchnął jedną z desek od drzwi, a następnie włożył przez powstały otwór rękę, którą otworzył zamek. Jego wyjaśnienia zasługują na wiarę, tym bardziej, iż podczas ostatniego przesłuchania J. F. (1) przyznał, iż w jakiś czas po zdarzeniu zauważył, iż jedna z desek w drzwiach jest pęknięta, a także, iż istniała możliwość popchnięcia tej deski, przełożenia przez otwór ręki i otworzenia od wewnątrz zamka. Sąd również nie miał wątpliwości, iż oskarżony D. K. doskonale zdawał sobie sprawę ze sposobu, w jaki razem z kolegą przedostaje się do wnętrza pomieszczeń pokrzywdzonego, skoro byli razem i razem weszli do środka. Wyjaśnienia D. K., który utrzymywał, iż drzwi były otwarte uznano za niewiarygodne, zmierzające do ukształtowania korzystnej dla niego sytuacji procesowej. Należy bowiem pamiętać, iż D. K. był już karany zarówno za występki kradzieży, jak i kradzieży z włamaniem, a zatem zdawał sobie sprawę z zagrożenia ustawowego za oba przestępstwa.

Odnosząc się kolejnego czynu, jakiego dopuścili się D. K. i R. C. należy wskazać, iż rodzaj skradzionych przedmiotów ustalono w oparciu o spójne zeznania pokrzywdzonego (k. 8-9) oraz D. K. (k.33). J. F. (1) początkowo zeznał, iż sprawcy ukradli 3 karnistry z olejem napędowym lecz na dalszym etapie postępowania dodał, iż czwarty karnister został odnaleziony w pomieszczeniach należących do rodziny C.. R. C. nie potrafił precyzyjnie wskazać ilości zabranego paliwa oraz pozostałych wyniesionych przez nich przedmiotów, co niewątpliwie wynika z faktu, iż tego wieczoru, jak sam podał, był od wpływem alkoholu. Przyznał jednakże, iż jeden z karnistrów przeniósł do „stajenki”.

Za częściowo wiarygodne uznano zeznania M. S., który kwestionował, iż jechał razem z D. K. do W. po olej napędowy. Przeczą temu konsekwentne wyjaśnienia D. K.. Zdaniem Sądu M. S. w obawie o podejrzenie go o popełnienie przestępstwa, nie ujawnił prawdziwego celu swojej wizyty.

Za wiarygodne uznano zeznania J. F. (1), który ujawnił okoliczności obu kradzieży, z tym, że rodzaj wyniesionych przez sprawców przedmiotów zweryfikowano zeznaniami J. F. (2) i wyjaśnień oskarżonych, co zostało omówione powyżej.

Wnioski zawarte w opinii sądowo - psychiatrycznej odnośnie D. K. Sąd przyjął za własne. Opinia została sporządzona przez biegłych psychiatrów, o wieloletniej praktyce i ich spostrzeżenia nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Przechodząc do rozważań odnośnie przyjętej przez Sąd kwalifikacji prawnej, Sąd uznał, iż odnośnie pierwszego czynu oskarżeni dopuścili się przestępstwa kradzieży z włamaniem z art. 279 §1 kk, a tym samym nie podzielił stanowiska oskarżyciela, iż ich czyn stanowi występki z art. 278 §1 kk. Zachowanie sprawcy przestępstwa określonego w art. 279 §1 kk polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym zabór musi być dokonany z włamaniem. Przyjmuje się, iż „włamanie” oznacza zachowanie polegające na usunięciu przeszkody, stanowiącej zabezpieczenie danego przedmiotu. Niewątpliwie D. K. wraz z R. C. usunęli taką przeszkodę, w ten sposób, iż wypchnęli deskę w drzwiach do pomieszczenia gospodarczego należącego do pokrzywdzonego, a następnie poprzez włożenie przez powstały otwór ręki, otworzyli zamek typu Łuczniczka. Po wejściu do środka zabrali w celu

przywłaszczenia 3 kasety aluminiowe do karmienia bydła, kabel elektryczny wraz z kablem masowym oraz rurki metalowe.

Należy podkreślić, iż D. K. działał wspólnie i porozumieniu z R. C.. Istota porozumienia polega na tym, iż musi być ono zawarte w odpowiedniej formie. Dla bytu przestępstwa wystarczy porozumienie przez świadome podjęcie wspólnego działania, jeśli nawet nie miało ono charakter umowy. Zgodność woli w działaniu, a nie w składaniu deklaracji świadczy o istnieniu porozumienia między sprawcami przestępstwa. Porozumienie może być podjęte w sposób wyraźny lub konkludentny, zarówno przed, jak i w trakcie wykonywania przestępstwa. Przeprowadzenie oceny zachowania poszczególnego sprawcy z punktu widzenia treści porozumienia prowadzi do jakościowo różnej kwalifikacji od tej, która zostałaby podjęta w stosunku do każdego ze współsprawców z osobna, poza porozumieniem. W tym ujęciu porozumienie łączy wielość odrębnych zachowań przestępnych w jedno zdarzenie ze względu na to, że dotyczy tego samego przedmiotu czynności wykonawczej. W niniejszej sprawie mamy do czynienia właśnie z takim porozumieniem. R. C. pokonał zabezpieczenia pomieszczenia gospodarczego, a następnie obaj oskarżeni wynosili z niego przedmioty wyżej wymienione.

Nie można mieć wątpliwości, iż przypisanie D. K. przestępstwa kradzieży z włamaniem nie stanowiło wyjścia poza granice aktu oskarżenia, albowiem Sąd analizował to samo zdarzenie historyczne, będące przedmiotem postępowania prowadzonego przez Prokuratora, tylko inaczej przez niego ocenionego.

Natomiast Sąd w pełni podzielił stanowisko Prokuratora, iż D. K. działając wspólnie i w porozumieniu z R. C. zabierając w celu przywłaszczenia olej napędowy, akumulatory oraz lemiesz dopuścili się występku z art. 278 §1 kk. W tym przypadku oskarżeni nie musieli przełamywać zabezpieczeń, albowiem zostały one przez nich usunięte kilka godzin wcześniej. Ponadto należy dodać, iż czyn ten nie może zostać uznany za usiłowanie kradzieży, albowiem sprawcy wynieśli przedmioty z pomieszczeń gospodarczych, rozdysponowali nimi według swojej woli, część z nich pozostawiając w okolicach kombajnu, a część niosąc do pomieszczeń zajmowanych przez R. C., a tym samym postąpili z nimi jak ze swoimi rzeczami. Fakt, iż od razu nie przetransportowali ich do miejsca zamieszkania D. K. nie zmienia faktu, iż do popełnienia kradzieży w formie dokonania nie doszło.

Przy wymiarze kary wobec D. K. Sąd miał na uwadze wszystkie dyrektywy jej wymiaru określone w art. 53 kk, bacząc by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Za okoliczność obciążającą przyjęto dotychczasową karalność oskarżonego. Analizując jego kartę karną odnosi się wrażenie, iż popełnianie kradzieży oraz kradzieży z włamaniem jest typowym jego zachowaniem mającym na celu uzyskanie środków finansowych. Taką postawę D. K. należy uznać za wysoce naganną i z tej przyczyny zasługującą na wysoki wymiar kary. Ponadto Sąd uwzględnił osobę pokrzywdzonego – oskarżony okradł sąsiada R. C., co zasługuje na dodatkowe potępienie.

Ponadto uwzględniono złą opinię środowiskową oskarżonego, jego stosunkowo młody wiek, a także fakt, iż nie utrudniał postępowania.

Z tych też to wszystkich względów za czyn z art. 279 §1 kk wymierzono mu karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 §1 kk karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd wziął pod uwagę związek przedmiotowy przypisany mu przestępstw oraz fakt, iż zostały one popełnione tego samego dnia. W oparciu o te przesłanki wymierzono mu karę roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

W opinii Sądu kary w tym wymiarze są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oraz słuszne w odbiorze społecznym. Spełnią one cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej. Powinny również wystarczyć dla osiągnięcia celów wychowawczych i wdrożeniowych do przestrzegania porządku prawnego oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Z uwagi na dotychczasową karalność, D. K. nie zasługiwał na

dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary. Poprzednio orzeczone wobec niego kary w tej postaci nie spełniły swoich celów, skoro oskarżony dopuścił się kolejnych przestępstw.

Z uwagi na fakt, iż pokrzywdzony złożył wniosek o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody, Sąd w oparciu o treść art. 46§1 kk zasądził solidarnie od oskarżonych na jego rzecz kwotę 700 zł.

O kosztach związanych z udzieloną oskarżonemu D. K. obroną z urzędu orzeczono na podstawie § 19 i 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, Sąd w oparciu o art. 624 § 1 kpk zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych, przyjmując, że istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie tychże kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe.